

<http://aficccat.org/spip.php?article3683>

Blanca Rivas (CGT): "Hem de sumar esforços per la vaga general"

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dimecres 3 de març de 2010

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Àlex Tisminetzky | L'ACCENT núm. 172

Més de 150 persones, en representació de 39 sindicats, es van aplegar a Lleida els passats dies 5, 6 i 7 de febrer en motiu del IX Congrés de la CGT de Catalunya. De la trobada van sorgir acords i declaracions, i un nou Secretariat Permanent (SP) que haurà de coordinar l'actuació del sindicat llibertari els propers anys. Des de L'ACCENT hem volgut conèixer les opinions i reflexions de la jove advocada que gestionarà la secretaria de jurídica.

El Congrés del sindicat ha tingut lloc en el marc d'una important crisi econòmica, quin és el projecte del nou SP escollit?

El nou Secretariat és recent i el seu projecte està "en construcció". La intenció seria coordinar i cohesionar al màxim les federacions i sindicats que conformen la CGT. Articular una CGT forta, que juntament amb altres organitzacions, pugui donar una resposta ferma i contundent a l'altura de la situació.

Treballar per generar respostes a la crisi des d'un sindicalisme combatiu, posar fre a la reforma laboral i a la pèrdua de drets, als ERO, etc. i articular espais de trobada i d'acció conjunta amb els moviments socials alternatius, anant més enllà del sindicalisme tradicional.

Un dels projectes endegats per la CGT a nivell estatal ha estat una crida a la vaga general, com treballarà el nou SP en aquest sentit al Principat?

Una vaga general es fa imprescindible. Ens sobren els motius i la CGT de Catalunya hi té una gran responsabilitat, però no tota. Per una vaga general cal crear les condicions i també valorar el que aportarà el dia següent. Des de les organitzacions de l'esquerra anticapitalista no hem aconseguit articular una alternativa forta i contundent a la crisi i la idea d'una vaga general hauria de trencar amb això.

El nou SP crec que ha de treballar i fer camí cap a la vaga general. Donar eines, suport i coordinar sindicats, federacions, seccions sindicals, treballadores, etc. de la CGT, juntament amb els sindicats combatius, als que ja s'ha fet la proposta, i els moviments socials per materialitzar-la. Sense passos endarrere però amb maduresa.

L'escenari sindical que es podria dir combatiu o alternatiu a CCOO i UGT viu una important divisió, amb la existència de múltiples sigles i centrals sindicals, com valoreu aquesta realitat?

És una tradició fixar-nos en les diferències i dividir-nos en sigles però no és negatiu si a part de tenir el nostre propi espai de militància sabem fer un esforç per treballar conjuntament.

En el marc de l'últim congrés es va fer una taula rodona a Lleida on van participar alguns dels sindicats que formen l'amalgama de sigles que dius i l'únic que és va fer palès és el respecte d'uns envers la feina dels altres i que totes, a part de les línies pròpies, tenim objectius comuns.

Jo aposto per fer unitat sindical amb aquestes organitzacions i deixar de banda CCOO i UGT. Un exemple seria la decisió de la CGT de Catalunya, com la COS, de no participar en el "teatre" del 23 de febrer. Respecto però qui no ho vegi així.

El treball cap a la unitat que s'ha de fer externament i, en el cas del nostre sindicat, també és intern. No tots els sindicats pensen el mateix.

La teva realitat de ser una noia i jove destaca en el món sindical, on moltes vegades ha pogut existir l'estereotip que hi participen principalment homes i una mica més grans. Triar una persona amb el teu perfil pot significar canvis en aquestes visions que s'han pogut tenir del sindicalisme?

T'enganyaria si et digués que no. Les Dones Llibertàries tenen dades que diuen que només un 29,6% de la CGT de Catalunya som dones. Probablement diversos factors expliquen aquesta realitat, els "més grans" provenen d'èpoques en què el sindicat era l'espai de referència, el mercat laboral ha estat tradicionalment masculí o que els mètodes de lluita sindical "són masculins". La realitat està canviant, la gent jove es va aproximant al sindicat i les dones, ja fa temps, que s'hi estant fent lloc.

La realitat de Lleida, per exemple, és diferent. Un SP gairebé meitat homes i dones, meitat joves i grans, i una afiliació que té aquesta mateixa composició.

La revista Catalunya, publicació mensual de la CGT principatina, s'ha unit amb la revista Papers, publicació del sindicat llibertari de les Illes Balears. Com valoreu i quina ha estat la causa d'aquest pas en la creació d'una nova publicació en català en el món sindical?

A la CGT de Catalunya es recullen acords com el respecte als pobles, el dret a l'autodeterminació o l'ús de la llengua catalana. La coordinació del Catalunya simplement està treballant en aquest sentit. A part de fer una revista de qualitat, en base als acords, ha aconseguit la unió al projecte de les Illes Balears i ara un dels reptes pendents és treballar per incorporar la CGT del País Valencià. Es tracta de sumar esforços i caminar per materialitzar els acords.

Quins són els projectes del nou SP en relació amb la relació amb els moviments socials?

Per a la CGT l'acció social és prioritària. Implica portar la lluita per a la transformació social fora dels centres de treball. Ara bé, cal definició perquè estem en una organització de forta tradició de treball a dins de les empreses.

Un primer pas, i que el nou SP té molt clar, és que per començar cal tenir present el teixit associatiu del país, on molts moviments socials, plurals i diversos, fa anys que existeixen i han fet una bona feina. La CGT de Catalunya pot aportar el fet de ser una organització de treballadors i treballadores en lluita contra l'explotació capitalista amb una àmplia presència al Principat i dinamitzar un procés d'enriquiment mutu, de les lluites sindicals tradicionals i de les socials. Quan això s'ha realitzat, els beneficis són indubtables, pensem en la lluita de TMB pels dos dies o la del desallotjament de Can Vies.

Una primera premissa de treball ha de ser el reconeixement i respecte de l'autonomia dels col·lectius i les seves formes de lluita, assumint que treballarem amb els que tinguin objectius anticapitalistes i coherents amb els postulats de la CGT. En segon lloc, fomentar que hi hagi una retroalimentació perquè ens enfortim totes del treball conjunt.

Quins canvis en l'actuació sindical i social han sorgit dels debats d'aquests dies de febrer de Congrés a Lleida, i que haurà d'aplicar el nou SP en els propers mesos?

En l'àmbit social les línies d'actuació les he descrit en l'anterior resposta. Només afegir que volem defensar i ampliar els espais col·lectius de la vida de les persones, contra la privatització i la individualització que imposada per aquest sistema econòmic, polític i social, trencant l'aïllament dels i les treballadores al seu lloc de treball. I per això hem actuat i actuarem en defensa del territori i dels serveis públics, contra la il·legalització de les persones i de les idees i contra la repressió a les persones que lluiten.

No suposa un canvi en la feina que ha fet l'anarcosindicalisme des de fa 100 anys, però sí un nou impuls per la degradació a la que ens està portant aquest sistema social injust.

En l'actuació sindical no s'ha pogut arribar a un acord. Personalment jo aquest fet no el valoro tant negativament. En el marc de les ponències existien dues postures molt divergents. Tot i que una línia és més majoritària crec que no és bo aprovar uns acords amb divisió. Acords per treballar n'hi ha i sí que es va aprovar una resolució d'actuació sindical davant la situació econòmica de crisi.

Per la resta és moment de treballar des de la base, amb una conferència sindical, per treure uns acords de les noves línies d'actuació amb el màxim consens possible. Com ho podríem fer sinó des d'un sindicat llibertari?

Entrevista extreta de la revista l'Accent:

www.laccent.cat/index.php?option=com_content&view=article&id=1052:hem-de-sumar-esforcos-per-la-vaga-general&catid=58:analisi-economica&Itemid=94